

From Page 25

launched a challenge to Rudd for a party-room spill. By midnight, Rudd has realised that he has lost the support of most of his colleagues and duly resigned the next morning leaving the door open for Gillard to become the first female prime minister of Australia. In his resignation speech, when Rudd declared that he would go into the back bench but he would contest the next election in his Queensland electorate of Griffith, it became clear that his personality and popularity will continue to haunt Gillard government until the injustice done to him by faceless back-room operators is rectified.

After managing to form a shaky minority government after the August 2010, Gillard reluctantly appointed Rudd as the foreign minister and went on to govern using her negotiating skills to good effect. However, the larger public seems have never forgiven her for ousting Rudd and although she had been running as effective a government as possible under trying circumstances of a minority government, opinion polls continued to show that Labor Party is likely to be annihilated in an election while Rudd was twice as popular as Gillard.

By early last month, as I was preparing to leave Australia, media started yet another round of leadership speculation. Although both leaders and other players kept denying this, by mid-February, it became clear that a serious challenge is on the way. Just before I left Melbourne on Tuesday, the 21st February, an expletive laden video of Rudd being extremely angry and threatening during filming of a speech while he was the prime minister was released to the media by an unnamed source. It probably showed a part of the reason why a large majority of his colleagues in the government wanted to get rid of him. When everything came out into open once Rudd resigned on Wednesday the 22nd while attending a G20 meeting in Mexico and overnight returned to Australia, few cabinet ministers started to make public statements stating how difficult, erratic, arrogant Rudd had been as the prime minister. Interesting to note that none of them gave any reasons publically for ousting Rudd in June 2010. It turned out now that those who worked for him disliked Rudd in the same intensity as those in the public who do not know him personally liked him.

While Rudd was flying back to Australia and, coincidentally, I too was flying back to Sri Lanka, Gillard took everyone by surprise and announced that a party-room ballot will be held on Monday the 27th February. After I arrived in Colombo, I was told that during the weekend of 25-26 February, very damaging campaign was conducted in the public sphere in all media-- audio-visual, print and electronic-- where leading players were trying to influence the 103 member Labor Party caucus by accusing each other of dishonesty, treachery, disloyalty, incompetence and worse.

On Monday the 27th a ballot was conducted and the issue was settled at 71 votes for Gillard and 31 for Rudd. Gillard talked of reconciliation a healing process and relief that now the government can get back to work without any further distractions. Rudd, declared that he accepts the parliamentary party's decision "without any qualifications or rancor" and, as promised, retreated to the back bench, stating that he will support Gillard in all her endeavours in government and will do his best for a labor victory in the next election. But by stating that he will also contest the next election in his Griffith electorate, he left the door open for a role in a future government, which would lead to media speculations about another tilt at the leadership in not so distant a future.

Back in Sri Lanka, when I reflect on leadership issues in democracies, I can not help but to compare different systems and try to ascertain which system best serve people and the state. Whether we like it or not, political parties comprise of different people with different ambitions, talents and vested interests but all of whom are bound by a common interest to be in public life and serve the public. Rivalries, competition, conflicts, policy differences and even self interests will, naturally, emerge from time to time within the members of political parties. Thus, which system serve the people best? The Westminster system with blood-letting and character assassinations during publically conducted leadership spills which will distract and diverge party's energies from real work or an executive presidential system without transparency but which is good for stability?. In the 21st century, when, increasingly, political parties are marketed as brands, in a Westminster type system, political parties will not continue to enjoy the clout of idealism of the past while under a presidential system the parties will continue to be largely free of scrutiny and continue wield more power and influence over the state. Having witnessed both systems at work, I would rather opt for the Westminster style democracy which Sri Lanka experienced before 1977 and Australia continues to experience.

It takes lots of courage to face life as it comes' many of us tend to struggle towards the harder aspects seeking complex pathways

Bitterness in life - ජීවිතයේ තිත්ත රස

" when the beaten path is just around the corner' Some never show their miseries and down falls' The only path to happiness is to accept life as it comes' this I've realized after so many years of living'

- යම්කට හෝ දෙයකට
- ඇලෙන්නේ ගැටේන්නේ
- බැලෙන්නේ නැතුව
- ජීවත් විය හැකිනම්
- අපේ හිත් වලට
- දැනෙන මේ සාකා සෝ
- නැවුල් කිසිවක්
- නැතිවේවි. ඒත් එක්කම
- සතුට හිනාව සොම්නස
- මේවාත් නැති වේවි
- හේද ?

- ඔහුජීවත් පෙනෙනවාට
- වඩා බොහෝ දෑ ජීවිත
- වල පතුලේ සටහන් වී
- තිබෙනවා. නමුත් අපට
- පෙනෙන්නේ ...
- පෙනෙන්නට එළියට
- දමන දෑ පමණි.
- ලම්සාට මොනවාද
- තියෙන ජර්ශන,
- අපටනේ ජර්ශන
- තියෙන්නේ ල යැයි
- කියන්නට කළියෙන් "
- මම තමයි ජීවිතේ
- වැඩියෙන්ම දුක් විඳලා
- තියෙන්නේ, මම තරම්
- සිහිත වෙත කෙනක්
- නෑ" හිතන්නට කළියෙන්
- සිතන්න මේ වාගෙම
- හැමෝටම සිතෙන බව.
- නමුත් හැමෝම එක
- වාගේ ඒවා පෙන්වන්නේ
- නැති බව.

- ජීවිතේ වෙනස් වෙන්නේ
- අපටත් නොදැනීම.
- කොයිතරම්
- යථාචිතවාදීව ජීවත්
- වෙන්නට සිදු වුවත්
- අපට සමහර විට අපේ
- අදහස් එක්කම ගැටේන සිදුවෙනවා.
- බොහෝ කල් බලා හිඳ හිතට දැනුණු
- ලොංගකුකම හිතටත් නොදැනීම හිත
- පතුලේම පැල පදියම් වෙලා. අපට
- දැනෙන අයුරින් ඒ විදීමේ එලෙසම
- අනෙක් අයටත් නොදැනෙන එකම තමයි
- මේ ජීවිතයේ ඇති අරුමය. මේ ගැටුම්
- වියවුල් සියල්ල එහිනා නොවේදැයි මට
- සිතේ. ජීවිතය කොයිතරම් දුක්බර වුනත්
- වාර්ටුවෙන් ඊකට කපාගෙන යන
- රෝගීන්ගේ මුහුණ ඇසෙන පැසසුම් සහ
- සැනසුම් වදන් පහත් හැකුම් සමුදායක්
- ඇති කරනවා. දැන් දැන් සියලුම රෝගීන්
- බොහෝමයක් රෝහලට පැමිණෙනවා.
- අනාගතකොට කියන්නේ මෙහෙ දැන්

හොඳයි සිංහල වෙද්දියවරුන් බොහෝමයක් සිටින බවත් මෙහි සියලු පහසුකම් ලැබෙන බවත් හැම අතරම පැතිරෙන බව ඔවුන් අපට කීවා.

හිරත වෙත ඔවුන්ටට හිසි පෝෂණ ආහාර වේලක් ගැනීම ගැන උපදෙස් දීම ගමට ඉඹි කපනවා වැනි වැඩකි.

මේ දිනවල මේ ජර්දේශයට ඇඳ වැටෙන වර්ෂාව නිසා පහත් බිම් වල වතුර පිරිලා වැස්ස කොයිතරම් සොදුරු වුනත් වැස්සේ තෙහෙට එක කොයි තරම් සොදුරු වුනත් , ගම් බිම් යටකරගෙන උන් හිටි නැත් අහිමි කරන එකත්, නුදුරු දිනවල බොංගු වැනි වසංගත රෝග පැතිරෙන එකත් එතරම් සොදුරු නෑ.

,I love to walk in the rain because no one can see me cry,"

වැසි වැටෙන රාත්රි කාලයේ උනත් කුඩයක් ඉහලගෙන වොර වොර හකින් පැනෙන මඩ කඩිති උඩින් පැන පැන වාර්ටුවට යන්නේ කළ යුතු කාර්යය ඒ අයුරින්ම කිරීමටයි. ඇඳ උදේ වාර්ටුවට ගියේ පුළුවන් කමට නොවේ. උණ ගෙම්බිසියසාව කැස්ස නිසා ඔද්දුල් වුනු ශරීරයේ හැම මාංශ පේශියක්ම ඇඳුම් කද්දී , කිසිදාක සහනයක් නොලැබෙන සිතුවිලි කන්ද පාමුල හිතේ ගිස්සමත් කරපන්නාගෙන කළ යුතු වැඩ කොටස ඉටු කිරීමට උදාසන 6.55 පමණ වේදී වාර්ටුවට ගියෙමි.

සෑම රෝගියෙකුම පරීක්ෂාකර ඔවුන්ගේ දුක සැප විමසා ඒ අවසන මේසයට පැමිණි මට දැඩි කලාන්ත ගතියක් එනවාත් නිස මේසය මත තබනවාත් පමණි මනක. ඉන්පසු හෙදියක විසින් මා හැරිටවා ඇතුලු කාමරයේ තිබූ ඇඳුම මා ගෙන ගොස් තිබිනි. පැය 2 පමණ තිත්ත නිස මට හැවත ඇහැරුනේ කම බිම සමහරේ

ජර්ශන කන්දරාවත් සමග පෝෂණය සොය සොයා කම කන්ත බැරි බව නොදන්නවා නොවේ. නිරන්තිය නිර්ණාය කල සෑම රෝගියෙකුටම හිමිගින්නෙහිම මට්ටම පහත් සාමාන්ය අගයට ගන්නමම රැකිරි පාරවිලනය කරන අතර මාසක ද ඒ සමගම දෙනවා. එසේ වැසි වැසි එක් රෝගී කනක් හත් මස විසැති ගැබ්බිකියක් වූ අතර ඇතේ හිමි-ෆින්නෙහිම මට්ටම 3.6 g/dl ලෙස සටහන් වී තිබුනා. ගෙදර කව දුරුවන් දෙදෙනෙකුත් සිටින ඇ කොහොමද මෙහෙම හිරිසේ යන්නයි අපිට ජර්ශණයක් වුනේ. සැමියා කුලී වැඩ කරන අතර ජීවත් වෙන්නට දැඩි සටහන

සාදා ඔවුන් කතා කල හකිනි. වෛරස් උණ රෝගය නිසා පැය ෪ට පැර-ඩි-ටමේල් පෙති සමග පුළුවන් තරම් දියට වර්ග පානය කරමින් හැකි අයුරින් වාර්ටුවේ වැඩ කළෙමි.

හදිසි ඔවුන් පැමිණි විට විතරක් මා ඇහැරුවන්නට හෙදියන් පවා සැලකිලිමත් විය. එසේ ආ එක් රෝගියෙක්ගේ නාඩි පරීක්ෂා කර දී " බොක්ටර්ට උණ නේද ?" ඇස ඇසු විට හෙදියන්ට පවා සිතනා පහළ විය. අනෙක් වෛද්‍යවරයා පැමිණෙන තෙක් මම වාර්ටුවේම රැඳුනෙමි.